

Het Bloempje van

*Een familiedrama tijdens de WO II in Nederlands Oost-Indië
en hoe een autistisch meisje in het Jappenkamp werd vergeten...*

Pop-upexpositie naar aanleiding van een gevonden briefwisseling.

Het gezin waarin mijn moeder werd geboren woont in Nederlands Oost-Indië. Hun families wonen ver weg in het moederland. Dan breekt de WO II uit en men hoort meerdere jaren niets meer van elkaar. Een korte situatieschets: mijn oma zit tijdens de oorlog in het jappenkamp, verliest daar haar autistische dochtertje Alda en haar in Japan krijgsgevangen man Wim, terwijl haar zoons in aparte mannenkampen zijn opgesloten; haar broer Theo, komt als gijzelaar van de Duitsers in kamp Buchenwald terecht; haar zwager Martin zit als verzetsstrijder in een dodencel en zus Mien heeft zoons die hebben gecollaboreerd met de bezetter.

Na de bevrijding ontstaat er een briefwisseling.

Mijn oma beschrijft daarin hoe haar autistische dochtertje Alda (7), in het jappenkamp bij haar werd weggenomen en na een omzwerving toch nog in haar nabijheid stierf. Het kleine bloempje waarmee ze lag opgebaard is de enige tastbare herinnering aan haar. Dit tere, gedroogde bloempje heb ik - tussen twee samengeplakte foto's in - teruggevonden. De urn van haar vader ligt op een ereveld, maar van Alda is er niets meer behalve dit bloempje. Reden voor mij om deze expositie, die gaat over de verschillende perspectieven binnen een familie tijdens de WO II, beschreven in deze compleet bewaarde briefwisseling, te vernoemen naar haar.

Egbert Pikkemaat
Groningen, juli 2021

 Het Bloempje van Alda

 Het Bloempje van Alda